

การพัฒนาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแม่โป่งประชาสามัคคี

THE DEVELOPMENT OF DIPHTHONG READING BY USING READING EXERCISES
OF THE 5TH GRADE PRIMARY STUDENTS AT MAE PONG PRACHA SAMAKKEE SCHOOL

กัญญารัตน์ สุภาสวรรค์ *

Kanyarat Supasawhan

จันทร์มณี นาคาม้วนหาง

Janmanee Nakamunhang

จุฑารัตน์ อ่อนพิสมัย

Jutharat Onphisamai

ศุภรินทร์ ดาวเรือง

Suparin Daoruang

Corresponding Author E-mail: Kanya66rat@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการออกเสียงคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแม่โป่งประชาสามัคคี 2) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้โดยใช้แบบฝึกทักษะการออกเสียงคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแม่โป่งประชาสามัคคี การวิจัยในชั้นเรียนนี้ ใช้แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียว โดยวัดผลก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบฝึกทักษะ 3) แบบทดสอบ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้การทดสอบค่า t-test แบบ dependent

ผลการวิจัยพบว่า การทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแม่โป่งประชาสามัคคีสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การอ่านออกเสียง, คำควบกล้ำ, แบบฝึกทักษะ

ABSTRACT

* โรงเรียนแม่โป่งประชาสามัคคี

The objectives of this research were: 1) to study diphthong reading by using reading exercises of the 5th grade primary students at Mae Pong Pracha Samakkee School 2) to develop the skill of diphthong reading of the 5th grade primary students at Mae Pong Pracha Samakkee School. The class-research used a one-group experimental research by measuring the results of pretest and posttest. The sample group were 20 students from the 5th grade primary students, obtained by purposive sampling. The research tools were 1) learning management plans, 2) skill exercises, and 3) tests. Data were analyzed by means of averaging and standard deviation. The dependent t-test was used.

The result of this research found that: a post-test using diphthong reading of the 5th grade primary students at Mae Pong Pracha Samakkee School, was higher than before at the statistically significant level of .05.

Keywords: Reading, Diphthong, Exercises

บทนำ

ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน และเป็นเครื่องอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ในด้านการศึกษาภาษาจัดเป็นวิชาทักษะอันเป็นพื้นฐานนำไปสู่ การเรียนรู้วิชาอื่น ๆ ผู้ที่มีความสามารถหรือทักษะทางภาษาดีจะสามารถปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้ดีด้วย อีกประการหนึ่งการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ด้วยกันจะสัมฤทธิ์ผลเพียงในยอมขึ้นอยู่กับการใช้ภาษา สื่อสารด้วยการพูดหรือภาษาเขียนก็ได้ ในส่วนของการสื่อสารด้วยภาษาพูดนั้นมีความสำคัญที่การออกเสียง ถ้าผู้พูดออกเสียงได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่ว ชัดเจน ก็จะทำให้การสื่อสารเป็นไปตามวัตถุประสงค์ แต่ถ้าออกเสียงไม่ชัดเจนหรือผิดเพี้ยนไปก็จะทำให้การสื่อความหมายผิดตามไปด้วย ซึ่งส่วนมากมักจะประสบปัญหาในประเด็นของการออกเสียง "ควบกกล้า"

ประสงค์ ราชณสุข (2532) กล่าวถึงปัญหาในการออกเสียงคำที่ใช้ ร ล ว ควบกกล้าไว้ว่า ผู้ที่อ่านออกเสียงพยัญชนะ ร ล ไม่ชัดเจนจะมีปัญหา คือ ออกเสียงคำที่ควบกกล้า ร ล ไม่ชัดเจนตามไปด้วย โดยจะออกเสียงสับสน เช่น ปลาบปลื้ม ออกเสียงเป็น ปราบปริ่ม พรวดพราด ออกเสียงเป็น พลวดพลาต เป็นต้น หรือไม่ออกเสียง ร ล ที่ควบกกล้าอยู่เลย เช่น ตรง ออกเสียงเป็น ตง เนื่องจากออกเสียงได้ง่ายกว่า และไม่ได้รับการฝึกฝนการออกเสียงที่ถูกต้อง

ชลธิรา กลัดอยู่ และคณะ (2521) กล่าวถึงปัญหาการออกเสียงคำที่มีพยัญชนะ ว ควบกกล้า ว่า มักจะเกิดกับผู้ที่ไม่สามารถออกเสียง กว ขว คว ได้ แต่จะออกเสียงเป็นเสียง ฟ หรือ ฝ เช่น ท้องฟ้า กว้างขวางและทะเลที่ดูกว้างขวาง ออกเสียงเป็น ท้องฟ้าฟ้างฝางและทะเลที่ดูเพ่งฟ้างจ้งที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากวิธีออกเสียง กว คว และ ฟ มีวิธีออกเสียงที่คล้ายกัน และ ขว กับ ฟ ก็มีวิธีออกเสียงที่คล้ายคลึงกันเช่นเดียวกัน

คมขำ แสกล้ำ (2557) ปัจจุบันการอ่านคำควบกล้ำที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ทางภาษานั้น เพราะครูส่วนมากไม่ระมัดระวังการอ่านคำควบกล้ำ อันเนื่องมาจากครูจำนวนหนึ่ง มาจากภูมิสำเนาที่ไม่เน้นการใช้คำควบกล้ำ หรือมาจากครอบครัวและชุมชนที่พูดภาษาอื่นโดยพูดภาษาไทยไม่ชัดรวมทั้งสื่อวิทยุ โทรทัศน์ การบรรยาย การอภิปรายและหนังสือพิมพ์วารสารต่าง ๆ ที่ใช้ภาษาผิดย่อมส่งผลให้นักเรียนเกิดปัญหาในการอ่านคำควบกล้ำ

ปัญหาในการออกเสียงคำควบกล้ำนั้นมักเกิดขึ้นกับผู้ที่ใช้ภาษาทุกกลุ่ม ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากการออกเสียงคำควบกล้ำจะออกเสียงยากกว่าการออกเสียงที่ไม่มีตัวควบและไม่ได้รับการฝึกฝนให้ออกเสียงอย่างถูกต้อง เมื่อเกิดความเคยชินก็จะออกเสียงตามสบาย จนในที่สุดก็กลายมาเป็นปัญหาของการสื่อสารภาษาไทย นอกจากการใช้ภาษาผิดพลาดด้วยสาเหตุดังกล่าวแล้วสาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่งคือการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมซึ่งส่งผลให้ภาษาต่างประเทศเข้ามาปะปนในภาษาไทยและมีอิทธิพลต่อการออกเสียงและการเขียนภาษาไทยด้วย

ดังนั้นการใช้แบบฝึกประกอบในการเรียนการสอนนั้นจึงมีความสำคัญหลายประการ เช่น ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น เพราะแบบฝึกจะเป็นเครื่องมือทบทวนความรู้ที่นักเรียนได้เรียนและทำให้เกิดความชำนาญคล่องแคล่วในเนื้อหาวิชาเหล่านั้นยิ่งขึ้น อีกประการหนึ่ง คือ ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน ซึ่งจะช่วยให้ครูสามารถปรับปรุงเนื้อหา วิธีสอนและกิจกรรมตลอดจนสามารถช่วยนักเรียนได้ดีที่สุดตามความสามารถ และนอกจากนี้การใช้แบบฝึกยังทำให้นักเรียนมีความเชื่อมั่น โดยสามารถทำงานได้ตามลำพัง มีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายและสามารถประเมินผลงานตนเองได้

สุลมลาลย์ เอติรัตน์ (2553) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนิคมสร้างตนเอง 2 จำนวน 42 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ การทดสอบค่าที (t – test) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่าผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กล่าวโดยสรุป แบบฝึกมีความสำคัญอย่างมาก โดยเฉพาะในการเรียนการสอนภาษาไทยต้องเน้นการฝึกทักษะเบื้องต้น คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน เพราะว่าทักษะทางภาษาดังกล่าว เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการดำรงชีวิต ฉะนั้นแบบฝึกจะทำให้นักเรียนเกิดความคล่องแคล่วซึ่งจะช่วยให้พัฒนาการทางภาษาดีขึ้นจากประเด็นปัญหาดังกล่าวข้างต้นประกอบกับลักษณะที่เด่นและน่าสนใจของแบบฝึก

จากการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแม่โป่งประชาสามัคคีในปีการศึกษา 2565 พบว่านักเรียนมีปัญหาในการออกเสียงคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท่นั้นมักเกิดขึ้นกับผู้ที่ใช้ภาษาทุกกลุ่ม สาเหตุมาจากการออกเสียงคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้จะออกเสียงยากกว่าการออกเสียงที่ไม่มีตัวควบ และไม่ได้รับการฝึกฝนให้ออกเสียงอย่างถูกต้อง ดังนั้นจึงสนใจที่จะศึกษาการแก้ปัญหาการออกเสียงคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้ โดยการพัฒนาทักษะ

การอ่านออกเสียงโดยใช้แบบฝึกทักษะการออกเสียงคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้มาใช้ในการสอนภาษาไทยสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแม่โป่งประชาสามัคคี

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแม่โป่งประชาสามัคคี
2. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้โดยใช้แบบฝึกทักษะการออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแม่โป่งประชาสามัคคี

วิธีการดำเนินการวิจัย

การสร้างแบบฝึกทักษะอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแม่โป่งประชาสามัคคี เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้ ได้ดำเนินการดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ขอบเขตของการวิจัย

1.1 ขอบเขตด้านประชากร

1) ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนโรงเรียนแม่โป่งประชาสามัคคี จำนวน 140 คน

2) กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแม่โป่งประชาสามัคคี จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

1.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน เรื่องการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2. แบบแผนการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียว โดยใช้วิธีการทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะคำควบกล้ำแท้ ซึ่งสอดคล้องกับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2549)

$$O_1 \times O_2$$

เมื่อกำหนดให้

- | | |
|----------|--|
| O_1 | หมายถึง ผลการทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกทักษะคำควบกล้ำ |
| $\times$ | หมายถึง การใช้แบบฝึกทักษะ |

O₂ หมายถึง ผลการทดสอบหลังการใช้แบบฝึกทักษะคำควบกล้ำ

3. เครื่องมือและการพัฒนาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ในการวิจัยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้มี 2 ประเภทได้แก่

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องคำควบกล้ำแท้จำนวน 1 แผน 7 ชั่วโมง 2) แบบฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำแท้

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลตัวแปรตาม ได้แก่ แบบทดสอบการออกเสียงคำควบกล้ำแท้

4. เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย

4.1 ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำแท้

1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำแท้

2) คัดเลือกคำควบกล้ำแท้ที่เหมาะสมแก่การฝึกมาแยกหมวดหมู่ตามแต่ละเสียงเพื่อให้เกิดความสะดวกในการลำดับขั้นตอนของเนื้อหาในแบบฝึก

3) ดำเนินการสร้างแบบฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำแท้จำนวน 5 แบบฝึกโดยลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก แบ่งขั้นตอนการฝึกออกเป็น 3 ขั้น คือ ขั้นการฟังเพื่อแยกความแตกต่างของเสียง ขั้นการฝึกออกเสียงคำควบกล้ำแท้ และขั้นการประเมินผล นอกจากนี้แต่ละแบบฝึกจะมีแบบทดสอบเก็บคะแนนเพื่อศึกษาพัฒนาการด้านการออกเสียงคำควบกล้ำแท้ของนักเรียนด้วย

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1) แบบทดสอบการออกเสียงคำควบกล้ำแท้

2) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการสร้างแบบทดสอบ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบการออกเสียงคำควบกล้ำแท้

3) สำนวนคำที่ใช้อักษรควบกล้ำแท้จากเอกสารประกอบการเรียนภาษาไทยพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 โดยแบ่งคำที่ใช้อักษรควบกล้ำทั้ง 15 เสียง เป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

- คำที่ใช้อักษรควบกล้ำ กร กล กว
- คำที่ใช้อักษรควบกล้ำ ขร ชล ขว
- คำที่ใช้อักษรควบกล้ำ คร คล คว
- คำที่ใช้อักษรควบกล้ำ ตร
- คำที่ใช้อักษรควบกล้ำ พร ปล
- คำที่ใช้อักษรควบกล้ำ พร พล ผล

4) คัดเลือกคำควบกล้ำแท้ตามประเภทที่แบ่งไว้ในข้อ 1.2 เสียงละ 2 คำ รวมจำนวนทั้งหมด 30 คำ เพื่อนำไปสร้างแบบทดสอบการออกเสียงคำควบกล้ำแท้ โดยแต่งเป็นบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง จำนวน 1 ฉบับ

5) เกณฑ์การให้คะแนนของแบบทดสอบกำหนดให้คำที่อ่านถูกต้องได้ 1 คะแนน คำที่อ่านผิดได้ 0 คะแนน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้ วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนพัฒนาการ และเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้สถิติทดสอบแบบกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (Paired Samples t - test)

5.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์การวิจัย

1) หาค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนและหลังเรียน ($\bar{X}$) โดยคำนวณจากสูตร ดังนี้ (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2543)

สูตร	$\bar{X}$	=	$\frac{\Sigma X}{N}$
เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
	ΣX	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนข้อมูล

2) หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนทดสอบก่อนและหลังเรียน ใช้สูตร ดังนี้ (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2543)

สูตร	S.D.	=	$\sqrt{\frac{N(\Sigma X) - (\Sigma X^2)}{N(N-1)}}$
เมื่อ	S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	ΣX	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	ΣX^2	แทน	ผลรวมของกำลังสองของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนข้อมูล

3) เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระหว่างคะแนนผลการทดสอบหลังเรียนกับคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน โดยใช้ t-test สูตรดังนี้

t	=	$\frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{N\Sigma D - (\Sigma D)^2}{N-1}}}$	
เมื่อ	t	แทน	ค่าที่จะใช้พิจารณา t - distribution
	ΣD	แทน	ผลรวมของความแตกต่างระหว่างคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนแต่ละคน

N	แทน	จำนวนนักเรียน
ΣD^2	แทน	ผลรวมของกำลังสองของความแตกต่างระหว่างคะแนนสอบ ก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนแต่ละคน

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาเปรียบเทียบทักษะด้านการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้ ก่อนการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.48 และหลังการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.70 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.87 ซึ่งผลการเปรียบเทียบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่า นักเรียนมีคะแนนรวมของการทำแบบฝึกทักษะรายบุคคลในชั้นเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 89.47 และนักเรียนที่มีคะแนนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53 และนักเรียนมีคะแนนรวมของการทำแบบฝึกทักษะรายกลุ่มมีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ทุกกลุ่ม จากดังกล่าวแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้นทุกคน

2. ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า แบบฝึกการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.67/82.38 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ซึ่งชุดฝึกทักษะการอ่านคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพด้านกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแม่โป่งประชาสามัคคี ผลการวิจัยสรุปได้ว่า การเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้ โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนเท่ากับ ($\bar{X}$ = 4.35, S.D. = 2.48) และหลังเรียนเท่ากับ ($\bar{X}$ = 8.70, S.D. = 1.87) ซึ่งผลการเปรียบเทียบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 พบว่า ผลประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ระหว่างเรียน (E_1) เท่ากับร้อยละ 81.67 และการประเมินประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้หลังเรียน (E_2) เท่ากับร้อยละ 82.38 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้ว่า ชุดฝึกทักษะการอ่านเขียนคำควบกล้ำมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 หมายความว่า ชุดฝึกทักษะการอ่านคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพด้านกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และมีประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์เนื่องจากนักเรียนได้ฝึกกระบวนการเรียนรู้

จากแบบฝึกทักษะและครูผู้สอนเป็นผู้แนะนำในการจัดการเรียนรู้ ในการใช้แบบฝึกทักษะการออกเสียงคำควบกล้ำแท้จะมีขั้นตอนในการเรียนรู้จะประกอบไปด้วยคำชี้แจงการใช้แบบฝึกทักษะ แบบทดสอบก่อนเรียน แบบฝึกทักษะและแบบทดสอบหลังเรียน ซึ่งในการจัดการเรียนรู้นั้นทำให้เห็นถึงปัญหาในการออกเสียงคำควบกล้ำแท้ของนักเรียนจึงนำปัญหาเหล่านั้นมาแก้ไขในการออกเสียงคำควบกล้ำแท้ โดยการใช้แบบฝึกทักษะดังนั้นแบบฝึกทักษะจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นแบบฝึกทักษะจึงมีความสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนวิชาที่ต้องการฝึกฝนเพื่อให้เกิดความชำนาญมีความเข้าใจในเนื้อหาบทเรียนมากยิ่งขึ้น

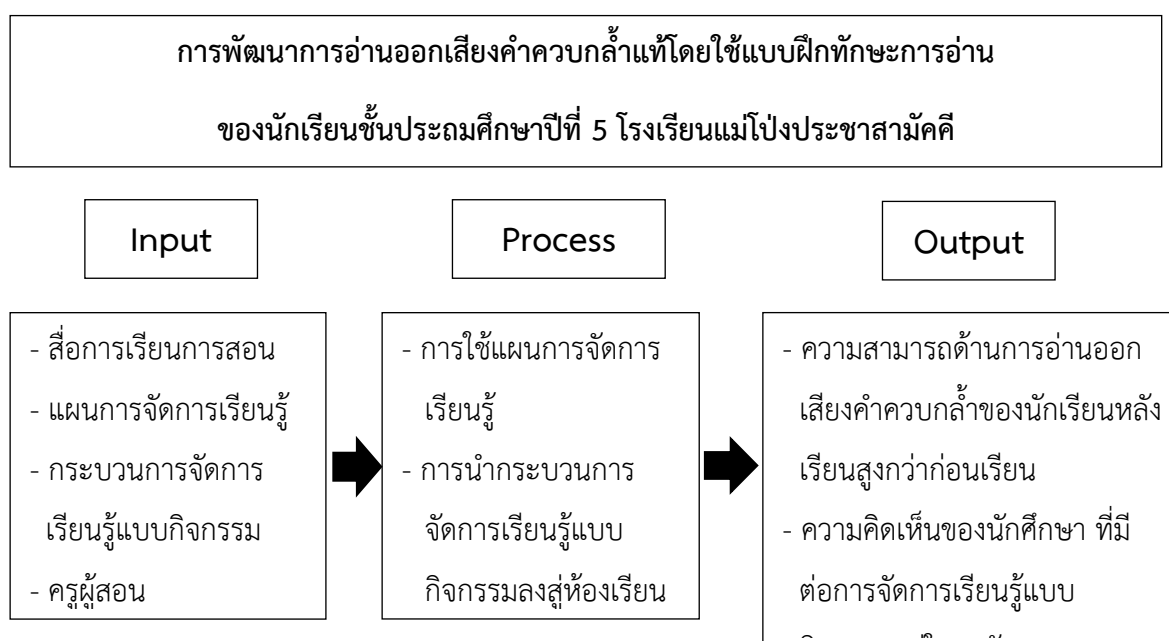
จากผลการวิจัยที่ผ่านมาจะเห็นว่าการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนในการเรียนอยู่ในระดับกลาง โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของวิวัฒนา กองวิชา (2546) ได้ศึกษาและสร้างชุดฝึกทักษะการออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพยุหะศึกษาการ อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพยุหะศึกษาการ ปีการศึกษา 2545 จำนวน 22 คน โดยใช้ชุดฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำ 12 ชุด ใช้เวลาในการฝึก คาบละ 50 นาที พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ฝึกออกเสียงโดยใช้ชุดฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำที่สร้างขึ้น มีความสามารถในการอ่านออกเสียงควบกล้ำได้ถูกต้องชัดเจนมากยิ่งขึ้น เพราะชุดฝึกการออกเสียง คำควบกล้ำที่สร้างขึ้น นั้นเป็นชุดฝึกที่เป็นระบบคือเริ่มฝึกตั้งแต่ คำพยางค์เดียว คำสองพยางค์ คำสามพยางค์ คำหลายพยางค์ และประโยคข้อความ ที่เป็นทั้งร้อยแก้ว ร้อยกรอง และบทเพลง ซึ่งนักเรียนสามารถฝึกได้ด้วยตนเอง ฝึกกับครู ฝึกกับเพื่อนๆก็ได้ ทำให้นักเรียนมีความสนุกสนานในการฝึกและตั้งใจฝึก โดยเฉพาะกิจกรรมฝึกที่เป็นบทเพลง นักเรียนก็จะฝึกออกเสียงด้วยการร้องเพลงพร้อม ๆ กัน ทำให้นักเรียนฝึกอย่างสม่ำเสมอผลการวิจัยพบว่า คะแนนความก้าวหน้าในการออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คะแนนหลังฝึกสูงกว่าคะแนนก่อนฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนที่ฝึกออกเสียงคำควบกล้ำด้วยชุดฝึกที่สร้างขึ้นมีความรู้และสามารถออกเสียงคำควบกล้ำได้ถูกต้อง ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เกศแก้ว เพ็งพริ้ง (2547) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านและเขียนคำถูกอักขรวิธีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน พบว่าความสามารถในการอ่านคำและการเขียนคำถูกอักขรวิธีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 รวมทุกกลุ่มแผนการเรียน ซึ่งแต่ละแผนการเรียนจัดนักเรียนแบบละความสามารถภายในแต่ละห้องเรียนส่งผลให้ระดับความสามารถของทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านคำถูกอักขรวิธีกับการเขียนคำถูกอักขรวิธีพบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถทางการเขียนคำถูกอักขรวิธีสูงกว่าการอ่านคำถูกอักขรวิธี และความสามารถในการ อ่านคำและการเขียนคำถูกอักขรวิธีเปรียบเทียบตามกลุ่มแผนการเรียน พบว่านักเรียนกลุ่มแผนการเรียนต่างกันมีความสามารถการอ่านคำถูกอักขรวิธีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความสามารถโดยรวม การอ่านคำกับการเขียนคำที่ถูกอักขรวิธีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่ากลุ่มแผนการเรียนที่ 1 (คณิตศาสตร์-

วิทยาศาสตร์) มีระดับคะแนนเฉลี่ยความสามารถการอ่านคำถูกอักขรวิธี และความสามารถโดยรวมการอ่านคำกับการเขียนคำถูกอักขรวิธีสูงสุด รองลงมาได้แก่กลุ่มการเรียนรู้ที่ 3 (ภาษาต่างประเทศ) และกลุ่มแผนการเรียนรู้ที่ 2 (คณิตศาสตร์-ภาษาอังกฤษ) และ (ภาษาอังกฤษ-คณิตศาสตร์ ก) ตามลำดับ และพบว่าความสามารถในการอ่านคำและการเขียนคำถูกอักขรวิธีเปรียบเทียบระหว่างเพศ พบว่า นักเรียนหญิงและนักเรียนชาย มีค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านคำถูกอักขรวิธี การเขียนคำถูกอักขรวิธีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแม่โป่งประชาสามัคคี ได้องค์ความรู้ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่ได้จริง และส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาของนักเรียนที่สูงขึ้น ดังแผนภาพโมเดลต่อไปนี้



สรุป ครูผู้สอนได้เรียนรู้วิธีการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านคำควบกล้ำแท้ แล้วนำชุดแบบฝึกทักษะมาทดสอบกับนักเรียนในการอ่าน โดยเริ่มจากชุดที่ 1 ถึง ชุดที่ 6 หลังจากนำแบบฝึกมาทดสอบใช้กับนักเรียนผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนมีพัฒนาการอ่านที่ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ สามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้ของนักเรียนให้สูงขึ้นได้ อีกทั้งนักเรียนได้ฝึกลงมือทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสามารถของตัวเองที่มีจากแบบฝึกหัด ซึ่งสามารถพัฒนาเพิ่มพูน ความสามารถของตัวเอง ดังนั้นควรส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวข้างต้นไปใช้สอนในการออกเสียงคำควบกล้ำแท้ของนักเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวิจัยครั้งนี้เปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ นอกจากนี้ควรจะมีการทดลองที่มีกลุ่มควบคุมเพื่อจะได้ตรวจสอบและเทียบผลการทดลองระหว่างกลุ่มได้ นอกจากนั้นขอเสนอแนะให้มีการเก็บข้อมูลในระหว่างการทำทดลองโดยสังเกตพฤติกรรมตามสภาพจริงของผู้เรียน และควรมีการศึกษาตัวแปรอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับทักษะศตวรรษที่ 21 ทักษะการแก้ไขปัญหา ความคิดสร้างสรรค์ หรือการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้และความสามารถในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้โดยการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะกับนักเรียนชั้นอื่น ๆ

แหล่งอ้างอิง

- เกศแก้ว เพ็ญพริ้ง. (2547). *การอ่านออกเสียงควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- คมขำ แสนกล้า. (2557). *การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ชลธิรา กลัดอยู่ และคณะ. (2521). *การใช้ภาษา*. เคล็ดไทย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2549). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 7). สุวีริยาสาส์น.
- บุญธรรม กิ่งปรีดาบริสุทธิ์. (2543). *สถิติวิเคราะห์เพื่อการวิจัย*. คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ประสงค์ ราชณสุข. (2532). *รายงานการวิจัยการศึกษาผลการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะการพูดภาษาไทยแก่เด็กชาวเขา*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิวัฒนา กองวิชา. (2546). *แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุมลมาลัย เอติรัตน์. (2553). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.